



Дејан САВОВСКИ

ИСТОРИЈАТА НА ЕДЕН РЕКВИЕМ

Еден од главните проблеми на државите, од аспект на територијалното разграничување, кои во своето правно уредување ги имале карактеристиките на федерална или на сојузна држава или, пак, биле поделени по чисто етнички основ, се низата посебни документи и критериуми, кои треба јасно да го дефинираат и да го разграничат таквиот сојуз. А деликатноста на ваквите проблеми може да ја усложни никој друг туку раководните државни структури, како што е примерот со формирањето на "омилената" ни "Авнојска Југославија". Затоа во овој текст основна цел ми е да дадам кратка анализа во насока на горенаведените проблеми, искажана преку комунистичкото фарисејство па сè до демократското преобрежение на политичкото милје на нашава земја. Одговорот, освен живите сведоци, можат да го дадат и низата историски документи и записи, како доказ за неправдата направена врз еден народ.

Република Македонија и македонскиот народ, и во минатото и денес, во интерес на добрососедските односи прават и територијални и политички и историски отстапки, нормално на своја штета. Во таква атмосфера беше и нашиот народ како еден од најголемите заложници на лажната синтагма за "братство и единство", каде во невидена сервилност, полтронство и волунтаризам тој заборава самиот на себе. Можеби тоа се должи и на смислената и нам на Македонците наметнатата селовенска пропаганда, идеологизирана од "Вождот", а лишена од секакви научни основи каде единствено наше устројство беше инфантилното барање статус на народ, но под услов тој да не ја формира и да не ја гради својата националната свест исклучително врз националната историја, затоа што таа создава наводно националистичка свест. Бидејќи бевме карактеристична нација за типични околности, не случајно се разви самоволието на идеолошките премиси. Рецидивите на ваквата анти-



македонска историска еманципација се видливи и денес. Тоа беше и главната причина што во Македонија при формирањето на нејзината независност не постоеше Хамлетовскиот избор дали државата ќе се гради со оган и меч или со

Во Македонија при формирањето на нејзината независност не постоеше Хамлетовскиот избор дали државата ќе се гради со оган и меч или со маслинова гранка, затоа што народот доцна се освести и увиде дека нашата држава, како што велат старите, станала веќе стара мома која застанала меѓу сонот и јавето.

маслинова гранка, затоа што народот доцна се освести и увиде дека нашата држава, како што велат старите, станала веќе стара мома која застанала меѓу сонот и јавето. Тогашниот политички врв за спроведување на надво-

решната политика се одлучи за една излитена фраза, а тоа е политиката на еквидистанца, демек од аспект на нашето историско мemento. Иако од многумина оваа политика беше прогласена како мудра одлука, сепак таа се покажа безполесна и нешто што не профункционира. Во таа магла само купувавме време, кое на крај и скапо го плативме. Годишите минуваа, а трчањето во место и создавањето вештачка динамика продолжуваше. Всушност, тоа беше политика на дистанца, затоа што ефектите од таквата политика се чувствуваат и денес. Земја доведена на ниво на обичен политички слуга, клиент и добротинител на туѓи идеи и политики. Едни не ја признаваат државата, други го негираат јазикот, трети ја анатемисуваат црквата и сè друго автентично за нас. Одземањето на еден манастир можеби и не би било толку трагично за нас, но загубата на манастирот во кој се вградени основите на современата македонска држава претставува значајно осиромашување на државно правните традиции на народот и на македонската држава. Опстојувањето на Македонија како држава не е само од интерес на македонскиот народ, туку тоа има уште поголемо значење за Европа и за Балканот, како и за оние кои нè оспоруваат, бидејќи без Македонија нема мир за сите. Таа останува значаен фактор за стабилноста и со нејзиното постоење се неутрализираат освојувачките апетити на нејзините соседи. Ке завршам со фактот дека овие политички недостатоци кои се детектирани од сите досегашни наши лидери добиваат на интензитет затоа што прв пат во многугодишната историја тие се под лупа на целата македонска јавност. Тоа е така затоа што можеби ни престои една од последните битки за зачувување на нашето исконско и автентично име оспорено од страна на Грција. Поради тоа, ќе биде потребно активирање на сите внатрешни и надворешни политички ресурси. Останува надежта дека така и ќе се случи.